

FRIGG

Hoe Frigg net niet thuis ter wereld kwam:

VRIJDAG 27.08.2010

Je laat op je wachten! 22 augustus was de vermoedelijke bevallingsdatum, maar daar trek jij je niets van aan. Ik wacht geduldig af, maar het begint nu wel erg lastig te worden, zowel fysiek als mentaal.

Ik ben er alleszins klaar voor!

13u30

Ik lig in een halfuurtje aan de monitor in het ziekenhuis, er zijn al 4 duidelijke contracties te zien. Daarna volgt een echo: alles is ok met jou, je gewicht wordt geschat op 3.750kg – ik zeg – geschat – . Ik heb reeds 3cm ontsluiting en een verweekte baarmoederhals. De gynaecologe stript me – ik voel er weinig tot niets van. – Raar, – denk ik. – Toen Delphine me indertijd had gestript voor de komst van onze zoon Wodan, nu 3.5 jaar geleden, was dit v – l pijnlijker. Met als resultaat dat de weeën plots in alle hevigheid begonnen. Gedurende de dag voel ik de harde buiken, die ik al maanden voel, frequenter en ietsje pijnlijker. Zou dit de start zijn?!

16u

Ik voel duidelijk dat er vanalles gebeurt in mijn buik, het rommelt binnenin. Ik wacht op de slijmprop die ik kan verliezen, maar dat gebeurt niet. Ik wacht op de vliezen die kunnen breken, maar ook dat gebeurt niet. Net als bij Wodan.

Wel voel ik nog steeds die vervelende harde buiken, nu om de 10 minuten.

16u30

Ik bel mijn ouders om te vragen of ze Wodan willen oppikken. We vertellen hem nog niets want wie weet hoe lang hij nog op zijn zusje zal moeten wachten. Nog het ganse weekend, zo zal blijken.

ZONDAG 29.08.2010

De voorbij twee nachten weinig tot niets geslapen door die harde buiken die nog steeds om de 10 minuten komen en dan weer weggaan, ook overdag. Ik voel ze nu wel duidelijker in mijn onderrug en bovenbenen. Ik vind het best spannend.

9u30

Delphine komt langs, ze voelt 4cm ontsluiting en stript mij – op de goede, ouderwetse manier – . En dat het de goede manier was, dat zal ik geweten hebben, want dat werd na anderhalf uur meer dan duidelijk.

Aangezien ik heel erg graag thuis wilde bevallen, hadden we alle nodige spullen in huis gehaald. Een matras, tetradoekjes, zitbal, voldoende flesjes Aquarius enzovoort.

11u

Frigg beweegt heel veel, misschien wil ze me wel waarschuwen: – Ik kom eraan! – . Ik voel weeën om de 5 minuten en ga in bad zitten. Frigg wordt rustig, vooral als ik op mijn zij lig.

14u30

Voorzichtig stap ik uit bad en ga onder de douche. In die tijd heb ik 2 weeën: nu komen ze om de 3 minuten. Manu moest normaal gezien werken, maar hij heeft 6 s morgens wisselijk beslist en op mijn vraag thuis te blijven. Hij belt Delphine om te zeggen dat het nu wel heftig begint te worden.

15u

Delphine arriveert en ziet dat het inderdaad heftig is; ik vang de weeën op door me vast te klampen aan de handdoek boven de deurpost.

De komende twee uur zucht ik de weeën weg, liggend op de matras in de living. Manu heeft pasta met zalm en broccoli gemaakt, maar ik pas. Enkel water en een washandje heb ik nodig. Om in te nippen. Meer niet. En de stille aanwezigheid van Delphine en Manu. Even later komt ook vroedvrouw Caroline er stilletjes bij. Het enige wat zij kunnen doen is wachten. Ik zucht de weeën weg: diep inademen, in kleine beetjes uitpuffen. Concentreren op de ademhaling, niet op de pijn, het allerbelangrijkste op dit moment.

Ik weet niet meer hoe laat het was, maar Caroline breekt mijn vliezen. Ik voel het warme vocht langs mijn benen op de matras lopen.

16u45

Ik mag beginnen te persen, maar het gaat moeizaam. Op de zitbal, liggend, uiteindelijk op de baarkruk. Ik ben uitgeput en zeg dat het me echt niet lukt.

Ik wil naar het ziekenhuis, ik kan niet meer. Eventjes voel ik tranen opkomen, maar ik slik ze weg. Jammer dat ik Frigg thuis niet voor het eerst in mijn armen zal houden, maar het kan niet anders, ik voel het, ondanks alle aanmoedigingen van iedereen. De harttoontjes van Frigg worden regelmatig gecontroleerd, die zijn goed. Gelukkig maar! dan hoef ik me geen zorgen te maken. Ik laat alles op me af komen.

Caroline fluistert me nog toe terwijl ik vlugvlug wordt aangekleed; badjas, sandalen en veel doekjes in mijn onderbroek. Ze zegt: "Voor je weet, heb je je dochter in je armen." Gelukkig besef ik dat ook.

Nu moet ik de auto nog in, niet simpel, maar het moet. Persweeën wegzuchten. Ik beeld me in wat de mensen in de auto naast ons moeten denken als we voor het rode licht staan.

Geen twijfel mogelijk, die is op weg naar het moederhuis!

En ja, dat zijn we! Amper 10 minuten later parkeert Delphine haar auto aan de spoedafdeling, Manu volgt met onze auto. Delphine haalt een rolstoel waar ik me scheef in laat zakken, op 1 bil. We rijden binne. "Is voor een bevalling?" hoor ik zeggen, ik knik. Duidelijker kan niet denk ik bij mezelf. Nu voel ik ineens persdrang opkomen die ik niet meer kan tegenhouden, maar ik moet nog eventjes wachten, heel even.

17u30

De verloskamer. Dokter Bellens wacht me op, geflankeerd door een vroedvrouw. Ik puf nog een perswee weg, leunend op de verlostafel en hijs me daarna zo vlug (zo traag) als ik kan op de tafel. Voeten in de beugels, ademhaling onder controle en persen maar! Eindelijk!

De ventouse moet sterrenkijkertje Frigg wat helpen om ter wereld te komen.

En daar is ze dan! om 17u50! ons dochter Frigg! lekker warm en zacht! Het is heerlijk dat gevoel.

Ze drinkt direct aan de borst, ik hoor het buiten regenen. Gezellig eigenlijk.

In al die haast zijn we ons fototoestel vergeten! niets aan te doen. Caroline heeft gelukkig nog enkele foto's kunnen nemen aangezien zij ietsje later bij ons thuis is vertrokken om alles wat op te ruimen daar. Die foto's zullen we zeker koesteren!

Dr Bellens naait de nodige hechtingen terwijl ik Frigg bewonder, liggend op mijn buik. Ze drinkt een kwartiertje aan elke borst, daarna nemen ze haar eventjes weg voor controle. Alles ok met haar: ze weeg 4,380kg en meet 51,5cm. Wat een ferme dochter! Ik kan het amper geloven. De

gynaecologe zegt dat zulke kindjes vaak met een keizersnede worden geboren, maar het is me toch gelukt via de natuurlijke weg, zonder verdoving. Ik voel me een trotse en opgeluchte moeder. Het lange wachten is beloond. En hoe!

Een hele lieve vroedvrouw slaat een praatje met me terwijl ze me een heerlijk bedbad geeft. Ze vraagt of ze mijn gezicht met of zonder zeep mag wassen, of het niet te koud/warm is. Ik word goed verzorgd, lekker warm toegedekt en vraag nog een extra deken voor mijn ijskoude voeten.

19u

Daarna brengen ze mij naar de arbeidskamer, omdat ik toch straks naar huis ga. Frigg ligt naast mij in haar bedje. Vanuit mijn bed breng ik enkele mensen via sms op de hoogte. En ik geniet van een heerlijke sandwich met ham en kaas. Honger!!

22u15

We mogen naar huis, alles gaat prima met moeder en kind.

Dat hebben ze nog niet meegemaakt, zegt een vroedvrouw, dat een mama de dag zelf, amper enkele uurtjes na de bevalling, al terug naar huis gaat. Maar ze vindt het eigenlijk wel een goede formule, zeker omdat we gebruik zullen maken van kraamhulp in huis gedurende de komende 4 weken.

22u40

Ik zit thuis aan tafel met Manu en verorber met heel veel smaak die pasta met zalm. Mmmmm! En Frigg, die ligt na goed gedronken te hebben heerlijk te slapen naast ons in haar draagmand. Sofie